

Annak dacára, hogy az utolsó perces hír, miszerint az *Erdély Magyar Irodalmáért Alapítvány* **Kapunyitás** címmel beharangozott irodalmi estjén hiányzót jelentett **Kányádi Sándor**

,
Kovács András Ferenc

és

Szilágyi István

sokaknak elvette kedvét attól, hogy tiszteletüket tegyék a rendezvényen, a szervezők és házigazdák örömmel és meglelégedéssel nyugtázták: nem kongott üreen a

Művelődési Ház koncertterme

- az est fényesre sikerült. Árnyékot rá csupán a meglehetősen hosszúra sikeredett felolvasások vetettek, ám ezt a zömében hölgyekből álló (ülő) közönség udvariasan, a mennyezet és a falak felé fordított tekintettel, illetve jól palástolt ásításokkal „köszönte”. A „kevesebb, több” tanulságot levonták a közönséggel együtt szenvedő szervezők is - az estet követő vacsorán Murányi személyesen tett ígéretet arra, hogy a következőkben „hasznló merényletet nem követnek el”.

Az pedig, hogy a nagyérdemű nem unta halálra magát és megbocsátotta a bakit, elsősorban az est moderátorának, **dr. Fried István** professzornak köszönhető. A Herder-díjas irodalomtörténész - akit hallgatni élmény volt, cseppet sem unalmas kérdésekkel bírta szóra a két „idegenlégiós” költőből -

Karácsonyi Zsolt és Muszka

Sándor

- valamint a prózaírásban jeleskedő itthoni hármastól -

Lőrincz György

,
Murányi Sándor Olivér ,

Szakács István Péter

- álló, a magyar irodalom különböző generációit képviselő irodalmi ötös fogatot.

Ki hogyan látja a - Fried professzor szerint - „fénykorát élő magyar irodalom” és benne a saját hely(zet)ét ezzel a minden vendéghez intézett kérdéssel indult a meghívottak alkotóműhelyébe bepillantást engedő „kapunyítás”. Mik a lírikus lehetőségei? Miért jó és miért „szép” a Muszka-vers? Szükséges vagy sem a központosítás ahhoz, hogy a vers úgy szóljon, ahogy a költő akarta azt hallani, hallatni? Milyen esélyei vannak ma a magyar és világirodalom tanításának a középiskolában? Kapott-e „drámafertőzést” Karácsonyi Zsolt és vannak-e epigonjai? Elmesélhető-e igazán egy történet, ha igen, hány lehetősége van ennek? Kik a főszereplői Murányi most készül, „ravaszul megírt” regényének? A kérdésekre természetesen sorra érkeztek a lőrinczyörgyösen komoly, a muszkásan szűkszavú és humoros, a karácsonyisan alapos, a szakácsosan részletes és a murányisan „megmondó”, a közönség soraiban hangos derűtséget nem egyszer kiváltó, frappáns válaszok.

Összességében egy közel két órás, hangulatos, jól sikerült, dr. Fried István professzor reményei szerint a résztvevőket olvasásra kedvet adó találkozásonak volt részese a Kapunyítás közönsége, akik, ahogy azt a neves irodalomtudós zárszavában megfogalmazta „nem csak idézőjeles versmeséket és prózameséket hallgathattak, de egy szűk keresztmetszetet is kaptak arról, hogy mi történik ma a magyar irodalomban.”

Az estet a *III. Székelyudvarhelyi Városnapok* keretében az *Erdély Magyar Irodalmáért Alapítvány* szervezte a

polgármesteri hivatal támogatásával. A házigazda szerepét betöltötte és a meghívottak alkotásaiból felolvasott

Sarkadi Zoltán Gábor

színművész.